Súd:	Okresný súd Trenčín
Spisová značka:	11C/11/2002
Identifikačné číslo súdneho spisu:	
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 08. 2007
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Kumová
ECLI:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu Ing. J. Ž., občana Slovenskej republiky, bytom T., G.. S. X/X,. zastúpenému JUDr. M. V., advokátkou, so sídlom T., N.. S.. A. XX. proti žalovanému "S. X P. s r.o." so sídlom P. X,. B., IČO XX. XXX. XXX,. zastúpenému JUDr. R. A., advokátom, so sídlom R. D. X,. B. o ochranu osobnosti t a k t o

r o z h o d o l :

Konanie v časti o uloženie povinnosti uverejniť ospravedlnenie v týždenníku T. N. a T. T. s a z a s t a v u j e .

Žalovaný je p o v i n n ý uverejniť v týždenníku P. X D. ospravedlnenie v tomto znení:

"T. P. X D. sa ospravedlňuje Ing. J. Ž. za to, že v čísle XX. zo dňa 26. novembra 2001 v článku pod názvom Ž. s podtextom K. na strane XX,. XX uverejnil o ňom skutočnosti, ktoré sa nezakladali na pravde a to tvrdením ...čomu isto napomohli aj drobné aférky napr. odkúpenie domu v mestskej časti K. za výhodných podmienok či inštalácia plynu, ktorý mali práve v K. zaviesť len po jeho nový dom. Do podozrenia sa dostala aj jedna z najväčších investičných akcií mesta počas jeho primátorovania - výstavba novej krytej plavárne. Objekt bol údajne predražený a viacerí T. upozornili, že na oprave Ž. domu participovala tá istá spoločnosť, ako na výstavbe mestskej plavárne. Nepodarilo sa mu presadiť, aby vlaky l. z B. do K. mali zástavku aj v T., ako do roku 1999. Tento zdanlivo banálny problém vyústil do

masovej petičnej akcie, ktorá bola podľa odhadov najväčším prejavom nespokojnosti občanov T.", do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť nemajetkovú ujmu v sume 400 000,- Sk a trovy konania 108 490,- Sk k rukám JUDr. M. V., advokátky, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť uverejniť na vlastné náklady ospravedlnenie v týždenníku P. X D., v týždenníku T. N. a T. T. v tomto znení: "T. P. X D. sa ospravedlňuje Ing. J. Ž. za to, že v čísle XX. zo dňa 26. novembra 2001 v článku pod názvom Ž. s podtextom K. na strane XX,. XX. uverejnil o ňom skutočnosti, ktoré sa nezakladali na pravde" a zaplatiť mu nemajetkovú ujmu v sume 1 000 000,- Sk Uviedol, že žalovaný v čísle XX týždenníka P. X D. z 26.11.2001 na strane XX až XX uverejnil článok po názvom Ž. s podtextom K. z ktorého časť sa ho osobne dotýkala, keď uviedol: "N. koalície S. - A. J. Ž. v komunálnych voľbách v 1998 kandidoval na primátora T. ako nezávislý. Už vtedy sa však javil ako priaznivec S.. Vo voľbách vyhral, no T. zvlášť

neoslnil, čomu isto napomohli aj drobné aférky napr. odkúpenie domu v mestskej časti K. za výhodných podmienok či inštalácia plynu, ktorý mali práve v K. zaviesť len po jeho nový dom. Do podozrenia sa dostala aj jedna z najväčších investičných akcií mesta počas jeho primátorovania - výstavba novej krytej plavárne. Objekt bol údajne predražený a viacerí T. upozornili, že na oprave Ž. domu participovala tá istá spoločnosť, ako na výstavbe mestskej plavárne. Nepodarilo sa mu presadiť, aby vlaky I. z B. do K. mali zástavku aj v T., ako do roku 1999. Tento zdanlivo banálny problém vyústil do masovej petičnej akcie, ktorá bola podľa odhadov najväčším prejavom nespokojnosti občanov T.." Žalovaný v tomto článku uverejnil nepravdivé údaje, nepravdivé skutočnosti a zavádzajúce informácie, ktoré ohrozujú občiansku česť a dobré meno žalobcu. Celkové znenie článku vyznelo negativisticky a formulovaním nepravdivých údajov smerovalo v značnej miere k zníženiu dôstojnosti žalobcu. Poukázal na to, že kandidoval v komunálnych voľbách v roku 1998 na primátora T. a tieto voľby vyhral s počtom platných hlasov 6 097, čím získal 37,2 % hlasov. Pokiaľ ide o odkúpenie domu je vlastníkom jediného domu v meste T., k.ú. K., zapísaného na LV č. 340 ako dom súp.č. 303 na parc.č. 1887/2, ktorý získal darom na základe darovacej zmluvy zo dňa 16.11.1995 od svojich rodičov, otca M. Ž. a matky J. Ž.. Pokiaľ ide o inštaláciu plynu plynofikácia v K. na ul. J. D., kde sa nachádza

dom, ktorý vlastní žalobca bola vykonaná už v roku 1988, pričom v čase nadobudnutia vlastníckeho práva bola už táto časť plynofikovaná. Pokiaľ ide o výstavbu novej krytej plavárne stavebné povolenie na stavbu "V. T. - S." bolo vydané O. Ú. v T., odbor životného prostredia dňa 20.10.1997 pod číslom Ž. XXXX/XXXX. a dňa 10.9.1997 uzavrel žalobca ako primátor mesta T. na strane objednávateľa zmluvu o dielo č. D/15/97 S. so spoločnosťou S. a.s., B. na strane zhotoviteľa s predmetom plnenia "V. T. - S.". V auguste 1999 žalobca ako objednávateľ uzavrel so spoločnosťou V.-E. a.s. T. ako zhotoviteľom Zmluvu o dielo č. 134, na základe ktorej vykonal pre neho dielo: Prístavba a nadstavba rodinného domu J. D., T.. Pokiaľ ide o to, že sa mu nepodarilo presadiť, aby vlaky I. z B. do K. mali zástavku aj v T. ako do roku 1999, zdôraznil, že v oblasti železničnej dopravy nemá obec žiadne kompetencie ani možnosti aktívne ovplyvniť zriadenie zastávok vlakov, keďže oblasť dopravy na regionálnej úrovni zabezpečovali a riadili krajské úrady. O zrušení tejto zastávky rozhodli Ž. S. R.. Žalobca ako primátor mesta v spolupráci s T. N. Z. a K. Ú. v T. protestoval proti tomuto rozhodnutiu, osobne napísal list M. D. S. a bol iniciátorom petičnej akcie. Žalovaný napísaním tejto poznámky v článku navádzal čitateľov myslieť si, že si neplnil povinnosť, pričom by mal vedieť, čo ako primátor mal vo svojej právomoci a čo nie. Týmto konaním žalovaný porušil zákon, občianske práva žalobcu, ktoré predstavujú zásah do osobnosti občana a to tým, že v predmetnom článku uverejnil nepravdivé, skreslené informácie o žalobcovi. Žalobca listom zo dňa 27.11.2001 požiadal šéfredaktora vyššie uvedeného týždenníka o uverejnenie opravy článku v najbližšom vydaní, čo sa ale nestalo. Poukázal na to, že žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače, ktorej poslaním je poskytovať pravdivé a čo najúplnejšie informácie o udalostiach zo všetkých oblastí života mal uverejniť nielen to, čo počul, ale uviesť aj to, čo je pravda. Nakoľko žalobca má za to, že morálne zadosťučinenie nie je postačujúce, s poukazom na skutočnosť, že žalobca bol verejný činiteľ, v čase uverejnenia predmetného článku kandidoval na funkciu predsedu V. v T. K. a vykonával funkciu primátora mesta T., žiadal, aby súd po zvážení závažnosti vzniknutej ujmy ako i okolnosti, za ktorých k porušeniu jeho práv došlo, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť uplatnenú peňažnú satisfakciu. Na pojednávaní dňa 28.7.2007 žalobca zobral žalobu v časti o uloženie povinnosti uverejniť ospravedlnenie v týždenníku T. N. a T. T. späť.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe žiadal žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že pokiaľ ide tvrdenia, že žalobca ako nominant koalície S. - A. v komunálnych voľbách v 1998 kandidoval na primátora T. ako nezávislý a vo voľbách vyhral, no T. zvlášť neoslnil tieto neobsahujú žiadne nepravdivé tvrdenie faktu, čo potvrdil v žalobe i sám žalobca. Rovnako nie je nepravdivé ani tvrdenie o tom, že sa mu nepodarilo presadiť, aby vlaky I. z B. do K. mali zastávku aj v T., ako do roku 1999. K ostatným tvrdeniam sa bližšie nevyjadril. Poukázal na to, že žalobca je ako osoba pôsobiaca v politike osobou verejného záujmu a ako taký je povinný strpieť vyššiu mieru verejnej kritiky, teda aj verejné vyslovovanie negatívnych názorov vo vzťahu k jeho osobe, pričom nemôže očakávať v demokratickej spoločnosti len zverejňovanie pozitívnych názorov vo vzťahu k jeho osobe.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov Ing. B. C., Ing. J. Ď., PhDr. M. K., MUDr. I. H., oboznámil zápis z rokovania Ú. G. K. G. Ž. zo dňa 2.3.2000, správu Ž., divízia dopravné cesty B. zo dňa 28.2.2000, správu o výsledkoch porád s krajskými úradmi o koncepcii osobnej dopravy pre GVD 2000/2001 zo dňa 1.3.2000, list žalobcu M. S. zo dňa 18.4.2000, žiadosť žalobcu o

ospravedlnenie zo dňa 27.11.2001, zmluvy o dielo č. 134, č. D/XX/XX/S.. z 10.9.1997 vrátane prílohy č. 1 a dodatku č. 1, 2, 3 a 4, kolaudačné rozhodnutie M. - O. V. T. zo dňa 18.10.1988, výpis z LV č. 340, k.ú. K., Darovaciu zmluvu zo dňa 16.11.1995, výpis z obchodného registra žalovaného, zápisnicu M. V. K. o výsledkoch volieb zo dňa 19.12.1998, správu V.-E. a.s., T. zo dňa 16.1.2003 vrátane objednávky, vyjadrenie M. Ú. v T. zo dňa 21.1.2003, správa M. Ú. v T. zo dňa 23.1.2003, záverečný účet M. T. za rok 1997, 1998, Kandidátna listina pre voľby primátora mesta, správu K. Ú. v T. o výsledkoch hlasovania zo dňa 3.2.2003, kandidátnu listinu pre voľbu predsedu T., zápisnica volebnej komisie T., oznámenie M. S., vyjadrenie M. Ú. v T. zo dňa 10.2.2003 vrátane návrhu rozpočtu na rok 1997 a uznesenia č. 118, návrhu rozpočtu na rok 1998 a uznesenia č. 162, návrhu na zmenu rozpočtu na rok 1999 a uznesenia č. 88, hlasovací lístok pre voľbu predsedu T., správu M. Ú. v T. zo dňa 3.10.2003, Zmluvy o dielo zo dňa 19.7.2001, 22.5.2001, Zmluvu o dielo č. 00-100 zo dňa 17.3.2000, zmluvu o dielo č. 245 vrátane dodatku č. 1 zo dňa 20.9.2000, Zmluvu o združení zo dňa 14.9.2000, informáciu mesta T. zo dňa 19.11.2003, obsah pripojeného spisu sp. zn. 19D 1483/96 a výtlačok týždenníka P. X D. č. XX. z 26.11.2001 a zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu žalobcu boli zistené, že má za to, že uverejnením predmetného článku bola porušená rovnováha medzi právom žalovaného na slobodu prejavu a právom žalobcu na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Nespochybnil, že i keď vo vzťahu k verejným činiteľom je toto právo benevoletnejšie, ako verejný činiteľ bol závislý od verejnej mienky občanov a uverejnením nepravdivých skutočností v krátkom čase pred voľbami do vyššieho územného celku boli sťažené podmienky jeho ďalšieho politického uplatnenia, nemohol primeraným spôsobom reagovať. Zdôraznil, že žalovaný je povinný informovať pravdivo, a za nepravdivé informácie znášať zodpovednosť čo zahrňuje i povinnosť overovať si pravdivosť uverejňovaných informácií. Poukázal na to, že atribút pravdivosti v článku absentoval, žalovaný sa snažil vyvolať u širokej čitateľskej verejnosti dojem alebo vyvodiť záver, že konal nečestne a protiprávne.

Z výsluchu žalovaného vyplynulo, že zverejnením predmetného článku nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu, nakoľko článok obsahoval hodnotiaci úsudok, kritiku počínania, správania žalobcu, pričom pri nej ako pri kategórii subjektívnej nemožno dokazovať jej pravdivosť alebo nepravdivosť. Spĺňa i podmienku primeranosti a vecného základu. Zdôraznil, že predložené dôkazy preukazujú tvrdenia, že žalobca nadobudol dom za výhodných podmienok ako i informácie o inštalácii plynu. V prípade spoločnosti V.-E. bolo preukázané prepojenie súkromných a verejných záujmov žalobcu a i výrok o zastávke I. vlakov je pravdivým, keďže bol v meste T. verejne prejednávaný a vyjadrili s ním nespokojnosť občania mesta. Poukázal na to, že žalobca pokiaľ ide o žalovanú ujmu nepreukázal šance na úspech vo voľbách do vyššieho územného celku, ani príčinnú súvislosť

s volebným výsledkom a ani výšku požadovanej nemajetkovej ujmy právne relevantne nezdôvodnil.

Z výsluchu Ing. B. C., predsedu finančnej a majetkovej komisie(1994-1998) a predsedu komisie životného prostredia, dopravy a investícií(1998-2002) súd zistil, že investičná akcia - výstavka krytej plavárne prebehla riadne, pričom po vyhotovení projektovej dokumentácie a uskutočnení výberového konania bol vybraný zhotoviteľ, ktorý najlepšie vyhovoval kritériám investora vrátane finančnej stránky. Zdôraznil, že nie je v kompetencii samotného primátora mesta, aby nejakým spôsobom mohol ovplyvniť priebeh realizácie výstavby tohto diela. Všetko čo sa týkalo výstavby bolo najskôr spracované príslušnými odbornými komisiami a spracované podklady boli prejednané v mestskom zastupiteľstve. Zmeny v cenovej oblasti v skutočnosti patrili do kompetencie pracovníkov z odboru financií, iné pracovníkom stavebného dozoru. Záver o predražení diela bol subjektívnym dojmom, nakoľko jeho realizácia prebehla v súlade so zákonom. Pokiaľ ide o petičnú akciu ohľadne zastávky I. vlakov v T. uviedol, že si ju pamätá pretože to bola prvá petičná akcia, pričom pokiaľ ide o jej veľkosť k tomu sa nevie vyjadriť, ale išlo o problém, ktorý ani mesto ani jeho primátor nemohli ovplyvniť. Vyslovil názor, že počas petičnej akcie občania neprejavovali nesúhlas so samotnou osobou primátora, žalobcu, ale s tým, že došlo k zrušeniu zastávky a pokiaľ sa v následných voľbách rozhodli žalobcu za primátora nezvoliť, nevie či to možno pokladať za prejav ich nespokojnosti alebo len túžby po niečom novom a teda i novom primátorovi.

Z výsluchu svedka Ing. J. Ď., bývalého stavbyvedúceho S., a.s. B., bolo zistené, že nakoľko zhotoviteľ ako generálny dodávateľ nedisponoval všetkými kapacitami potrebnými na realizáciu diela zabezpečoval realizáciu viacerými poddodávateľmi, s ktorými hlavný investor, mesto T. nevstupoval do právneho vzťahu. Nevedel uviesť či medzi nimi bolo i V.-E., a.s., ale pripustil, že sa od neho zabezpečovala dodávka betónu. S poukazom na veľké množstvo stavieb, ktoré S., a.s. B. každoročne vykonával sa nevedel vyjadriť či spoločnosť zabezpečovala opravu navrhovateľovho domu alebo sa na nej podieľala, ale on osobne takúto stavbu pod dohľadom nemal.

Z výsluchu svedka MUDr. I. H. bolo zistené, že J. Š. po smrti ktorej žalobca nadobudol nehnuteľnosti - rodinný dom a záhradu, bola sesternica manželky svedka. Do svojej smrti bola sebestačná, duševne zdravá a zomrela na komplikácie po úraze súvisiace s embóliou. Otec žalobcu v čase pred jej smrťou na základe dohody užíval časť záhrady pri dome. Pri prejednaní dedičstva po nebohej sa na prvom pojednávaní zúčastnili, ale keďže o nehnuteľnosti sa viac nezaujímali, nevedel ako dedičské konanie skončilo. Tieto informácie poskytol i redaktorke p. N. Z. z denníka P. X D., ktorá ho v roku 2002 kontaktovala. Nemal vedomosť o tom, že jeho manželka sa právne relevantným spôsobom vzdala svojho dedičského podielu po nebohej J. Š., ale nakoľko nemala záujem dediť po nebohej nezaujímala sa o to. Dodal, že asi v roku 2001 sa začalo s výstavbou kanalizácie, ktorá bola skončená sa ul. J. D., ale nie u domu navrhovateľa. V roku 2003 prebehla výstavba ďalšej vetvy kanalizácie, ale táto nemala súvis s kanalizáciou na ul J. D.. Poprel, že by mal vedomosť o tom, že by pri výstavbe kanalizácie bola robená rekonštrukcia alebo inštalácia plynu na tejto ulici. Vyslovil domnienku, že žalobca

rekonštruoval predmetný dom v čase keď v meste T. prebiehala rekonštrukcia letnej nekrytej plavárne. Žalobcu nevidel vykonávať nejaké práce, i keď pripusti, že sa o to veľmi nezaujímal.

Z listu žalobcu šéfredaktorovi týždenníka P. X D. zo dňa 27.11.2001 bolo zistené, že žalobca ho požiadal o uverejnenie opravy v najbližšom vydaní uvedeného týždenníka.

Zo zápisnice mestskej volebnej komisie o výsledku volieb v meste T. do mestského zastupiteľstva a primátora konaných dňa 18. a 19.12.1998 bolo zistené, že za primátora bol zvolený počtom platných hlasov 6 097 žalobca, ktorého ako kandidáta navrhla S. O. P.

Zo správy K. Ú. v T. o výsledkoch hlasovania zo dňa 3.2.2003 Kandidátnej listiny pre voľbu predsedu T. S. K., Zápisnice volebnej komisie T. S. K. o výsledku volieb do orgánov samosprávneho kraja zo dňa 1.12.2001 a 15.12.2001 bolo zistené, že s počtom platných hlasov 51 052 bol za predsedu samosprávneho kraja zvolený Š. Š..

Z Darovacej zmluvy zo dňa 16.11.1995 bolo zistené, že manželia M. Ž. a J. Ž. ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti v k.ú. K., parc.č. 1888 - záhrada, parc.č. 1887 a domu súp.č. 303, zapísaných na Liste vlastníctva č.304, darovali uvedené nehnuteľnosti žalobcovi, ktorý dar prijal. Vklad bol povolený K. Ú. v B., S. K. T. pod č. V1020/96 zo dňa 29.4.1996.

Z kolaudačného rozhodnutia M. - odbor výstavby T. zo dňa 18.10.1988 súd zistil, že v uvedený deň bolo povolené užívanie stavby, plynofikácia K. I.., okrem iných i na ul. J. D. na základe stavebného povolenia.

Z vyjadrenia M. Ú. v T. zo dňa 21.1.2003 vyplynulo, že plynofikácia mestskej časti T. - K. bola realizovaná v polovici 80-tych rokov minulého storočia ako akcia základnej technickej vybavenosti individuálnej bytovej výstavby v rámci komplexnej bytovej výstavby, pričom pri tejto stavbe bola v tomto období plynofikovaná celá mestská časť T.- K., čo znamená, že plynofikácia tejto mestskej časti nekončila pri dome žalobcu.

Zo Zmluvy o dielo č. D/XX/XX/S.. z 10.9.1997 vrátane prílohy č. 1 a dodatku č. 1, 2, 3 a 4 uzavretej medzi M. T. ako objednávateľom, v zastúpení žalobcom a S. a.s., B. ako zhotoviteľom bolo zistené, že

dňa 10.9.1997 uzavreli zmluvu, v ktorej sa zhotoviteľ zaviazal zrealizovať stavbu - V. K. P. T. - S. v termíne od 11.9.1997 do 30.11.1998 a objednávateľ sa zaviazal zaplatiť dojednanú cenu diela vo výške 104 476 500,- Sk. do 30.11.1998.

Z vyjadrenia M. Ú. v T. zo dňa 10.2.2003 vrátane návrhu rozpočtu na rok 1997 a uznesenia č. 118, návrhu rozpočtu na rok 1998 a uznesenia č. 162, návrhu na zmenu rozpočtu na rok 1999 a uznesenia č. 88 bolo zistené, že dodatky k zmluve o dielo č. D/XX/XX/S.. č.1.-4. boli podpísané z dôvodu vykonania prác naviac takže celková

hodnota diela bola 132 543 509,- Sk, pričom skutočné náklady na výstavbu krytej plavárne boli vo výške 137 160 604,20Sk a z toho zhotoviteľovi boli uhradené faktúry vo výške 132 543 509,- Sk. Kolaudačné rozhodnutie na predmetný objekt bolo vydané dňa 12.1.1999. Cenou výstavby krytej plavárne sa M. Z. v T. zaoberalo na svojich zasadnutiach v dňoch 12.12.1996 (uznesenie č.118 o schválení rozpočtu mesta T. na rok 1997), 10.12.1997 (uznesenie č.162 o schválení rozpočtu mesta T. na rok 1997), 25.6.1998 (uznesenie č. 84 o schválení zmeny rozpočtu mesta T. na rok 1998 v zmysle návrhov, ktoré odporučila finančná a majetková komisia) 29.4.1999 (uznesenie č.39 o schválení rozpočtu mesta T. na rok 1999) a 9.9.1999 (uznesenie č. 88 o schválení zmeny rozpočtu mesta T. na rok 1999). Navýšenie rozpočtových nákladov stavby bolo vyvolané zmenami realizačného projektu, projektu interiéru oproti projektu pre stavebné povolenie a požiadavkami investora na naviac práce v priebehu stavby, pričom z toho neboli vyvodené žiadne dôsledky.

Zo záverečného účet M. T. za rok 1997 bolo zistené, že v časti investorská a inžinierska činnosť - k rozpracovaným akciám sa konštatuje, že práce na stavbe krytej plavárne prebiehajú podľa harmonogramu s tým, že ukončenie prác podľa uzatvorených zmluvných vzťahov bude v 11/98. V záverečnom účte M. T. za rok 1998 sa v časti výstavba krytej plavárne konštatovalo, že stavba bola v roku 1998 dokončená a kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v mesiaci január 1999.

Zo správy V.-E. a.s. T. zo dňa 16.1.2003 vrátane objednávky zo dňa 7.8.1998 súd zistil, že na výstavbe krytej plavárne T. sa V.-E. a.s. T. priamo nepodieľala, len pre zhotoviteľa dodávala betónovú zmes na základe jeho objednávky.

Zo Zmluvy o dielo č. 134, uzavretej medzi žalobcom ako objednávateľom a zhotoviteľom V.-E. a.s. T. so sídlom Z. XX,. T. súd zistil, že zmluvné strany uzavreli zmluvu s predmetom prístavby a nadstavba rodinného domu, D. X,. T. v konkrétne špecifikovanom rozsahu v termíne 07/1999-11/1999 za cenu 3 463 992,- Sk., s tým, že v cene nebolo zahrnutá vnútorná kanalizácia, vnútorný vodovod vrátane prípojok vodovodu a kanalizácie a vykurovanie vrátane prípojok plynu.

Zo Zmluvy o dielo č. 00-100 zo dňa 17.3.2000 súd zistil, že uvedený deň A.. zastúpený A., s.r.o. K. ako zhotoviteľ a mesto T. ako objednávateľ v zastúpení navrhovateľom uzavreli zmluvu, ktorou sa zhotoviteľ zaviazal dodať a namontovať nerezové bazéna a atrakcie, technológie pre úpravu vody vrátane technickej dokumentácie a podkladov pre stavebnú činnosť v dojednanom termíne, s uvedením do skúšobnej prevádzky od 7.8.2000 a objednávateľ sa zaviazal zaplatiť dohodnutú cenu.

Zo zmluvy o dielo č. 245 zo dňa 29.5.2000 vrátane dodatku č. 1 zo dňa 20.9.2000 bolo zistené, že, mesto T. ako objednávateľ a V.-E., a.s. T. ako zhotoviteľ uzavreli zmluvu, ktorej predmetom bola R. L. P. T.- S., I. etapa, v termíne od 10.4.2000 do 15.7.2000 za zmluvnú cenu 18 691 381,- Sk.

Zo Zmluvy o dielo zo dňa 19.7.2001 bolo zistené, že mesto T. ako objednávateľ a M.-I., s.r.o. T. uzavreli zmluvu, ktorej predmetom bolo zhotovenie ústredného kúrenie na L. P. T. v termíne do 31.7.2001.

Zo Zmluvy o dielo zo dňa 22.5.2001 bolo zistené, že mesto T. ako objednávateľ a Ing. A. K. - T., T. uzavreli zmluvu, ktorej predmetom bolo zhotovenie zavlažovacieho systému - L. P. S. T. v termíne do 12.4.2001.

Zo Zmluvy o združení zo dňa 16.12.1999 vrátane Dodatku č.2 zo dňa 14.9.2000 súd zistil, že Z. š.p. B., T., a.s. a mesto T. vytvorili združenie s predmetom združenie prostriedkov, ktoré zmluvné strany použijú na dokončenie stavby "O.- K." na dobu určitú do dokončenia stavby s predpokladanou dobou výstavby 11/2000, s tým, že akcia sa bude uskutočňovať v etapách s I. etapou T. - K. (1 550 m po šachtu č.37).

Zo zápisu z rokovania Ústrednej grafikonovej komisie G. Ž. zo dňa 2.3.2000, informatívnej správy o príprave grafikonu vlakovej dopravy(GVD) 2000/2001 zo dňa 28.2.2000 a správy o výsledkoch porád s krajskými úradmi o koncepcii osobnej dopravy pre GVD 2000/2001 zo dňa 1.3.2000 bolo zistené, že K. Ú. T. nesúhlasil so zrušením zastavovania vlakov kategórie I. v T., s tým, že tieto námietky neboli pri príprave GVD akceptované.

Z listu žalobcu ako P. mesta T. ministrovi dopravy, pôšt a telekomunikácií zo dňa 18.4.2000 bolo zistené, že žalobca ho požiadal o prehodnotenie dôvodov zrušenia zastavovanie vlakov I. T. a K. v železničnej stanici T. a o zváženie opodstatnenosti požiadavky obyvateľov mesta i kraja. Z odpovede ministra dopravy, pôšt a telekomunikácií zo dňa 15.2.2002 vyplynulo, že platný grafikon vlakovej dopravy bol konštruovaný pre vlaky I. T. a K. v úseku medzi B. a Ž. bez zastavenia, z dôvodu snahy dosiahnuť rýchle spojenie medzi východom štátu a hlavným mestom a vďaka nižšiemu počtu zastavení sa dosiahlo jeho zrýchlenie o 1 hodinu. Bolo poukázané na to, že cestujúci z T. môžu aj po zrušení zastavovania I. vlakov využiť viac ako 30 rýchlikov, z nich niektoré v neveľkom časovom odstupe od I. vlakov. Vyslovil presvedčenie, že občania mesta sa stotožnia s touto iste správnou myšlienkou, pomôcť občanom zo vzdialenejších kútov republiky tým, že sa zachovajú P. vlaky ako skutočne rýchle.

Z informácie mesta T. zo dňa 19.11.2003 súd zistil, že petícia občanov za zastavovanie vlakov I. z B. do K. nebola doručená mestu T.. Z evidencie vyplynulo, že boli zaevidované vo volebnom období od r.1995 do r.1998 štyri petície, z toho jedna bola vyhodnotená ako opodstatnená, vo volebnom období 1999-2002 16 petícií, z toho v roku 1999 jedna, v roku 2000 tri , v roku 2001 tri a v roku 2002 deväť.

Na základe späťvzatia žaloby v časti o uloženie povinnosti uverejniť ospravedlnenie v týždenníku T. N. a T. T. súd konanie v tejto časti so súhlasom žalovaného podľa § 96 ods.1,2,3 O:s.p. zastavil.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jaj bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § l3 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku l najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka sú také rýdzo osobné práva občana, ktoré ovplyvňujú rozvoj jeho osobnosti a sú s ním úzko späté, pričom cieľom a zmyslom tejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka. V súdenej veci je predmetom ochrany občianska česť a ľudská dôstojnosť navrhovateľa.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak preukázanie skutočnosti, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a násl. Občianskeho zákonníka. Obe náležitosti musia byť splnené súčasne, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo domáhať sa ochrany

podľa citovaných zákonných ustanovení a povinnosť súdom uložené sankcie znášať. Neoprávneným zásahom do práv chránených týmito zákonnými ustanoveniami bude zásadne nepravdivé alebo pravdu skresľujúce tvrdenie alebo pravdivé tvrdenie, ktoré sa dotýka intímnej sféry života občana, ktoré je objektívne spôsobilé narušiť alebo ohroziť práva chránené ustanovením § 11 a násl. Občianskeho zákonníka a garantované Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd. Nie každý neoprávnený zásah do práv chránených je spôsobilý splniť tieto náležitosti a je potrebné neoprávnený zásah posudzovať s prihliadnutím na prostredie, v ktorom k zásahu došlo, na subjekt zásahu, objekt zásahu, na jeho obsah, pokiaľ spočíval v skutkových tvrdeniach, na intenzite a na ostatných okolnostiach, za ktorých bol vykonaný.

Z vykonaného dokazovania s poukazom na citované zákonné ustanovenia mal súd za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Žalovaný uverejnením článku pod názvom Ž. s podtextom K. neoprávnene zasiahol do práva na občiansku česť a ľudskú dôstojnosť žalobcu, keď informácie uvedené v tomto príspevku súd považoval za nepravdivé a za pravdu skresľujúce.

V konaní bolo preukázané, že nedošlo k odkúpeniu žiadneho domu v mestskej časti K. za výhodných podmienok žalobcom, keďže ho nadobudol darovaním. Nebolo ani preukázané, že by inštalácia plynu bola práve v K. zavedená len po nový dom žalobcu, nakoľko táto mestská časť bola už v čase nadobudnutia vlastníctva žalobcom plynofikovaná, a ani skutočnosť, že by došlo k spochybneniu čerpania finančných prostriedkov pri výstavbe novej krytej plavárne, ako bolo v texte článku naznačené uvedením informácie o jeho

predražení. Ako zavádzajúcu možno hodnotiť i informáciu o upozornení, že "na oprave Ž. domu participovala tá istá spoločnosť ako na výstavbe mestskej plavárne", keďže z nej nie je jednoznačne zrejmé čoho sa mali upozornenia týkať a svojou nekonkrétnosťou smerovala k vyvolaniu dohadov.

Bolo preukázané, že rekonštrukciu rodinného domu žalobcu uskutočňovala obchodná spoločnosť, ktorá vykonávala rekonštrukciu letnej plavárne v T., ale bolo v rozpore s uverejneným, že by na oprave žalobcovho domu participovala spoločnosť ako na výstavbe novej krytej plavárne v T.. Skutočnosť, že k rekonštrukcii rodinného domu žalobcu došlo v 07/1999-11/1999 a mestskej letnej plavárne v 4-7/2000 ako i to , že uzavretie zmluvy s totožnou spoločnosťou bolo schválené mestským zastupiteľstvom zverejnená nebola. Pokiaľ ide o záverečnú časť článku je nepochybné, že žalobca nespolurozhodoval o grafikone železničnej dopravy, ani sa rozhodovacieho procesu žiadnym spôsobom nezúčastnil, a nemohol tak "presadiť" zastavovanie I. vlakov v T., takže i v tomto do šlo k zverejneniu pravdu skresľujúcej informácie.

Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný v jeho základe, keď žalovaný uverejnením článku s nepravdivým a pravdu skresľujúcim obsahom ponímajúc ho ako jednu ucelenú informáciu porušil právo žalobcu na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ktorý zásah bol objektívne spôsobilý privodiť zníženie dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti. Súd nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, výsluchy J. M., bývalého zamestnanca žalovaného, pripravujúceho podklady pre článok, nakoľko mal za to, že okolnosti z akých zdrojov čerpal informácie a ako sa zhoduje zverejnené so získanými poznatkami sú vzhľadom k vyššie uvedenému hodnoteniu článku právne bezpredmetné. Z rovnakých dôvodov neakceptoval návrh na výsluch A. L., zostavovateľky článku za účelom zisťovania či si overovala následne uverejnené skutočnosti, ktoré boli vyhodnotené ako nepravdivé a pravdu skresľujúce. Navrhované výsluchy Ing. K., Ing. M. a Ing. H. súd považoval za nadbytočné vzhľadom k tomu, že skutočnosti, ktoré mali byť ich predmetom boli dostatočne dokumentované predloženými listinnými dôkazmi. Na základe uvedeného súd návrhu vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zabezpečiť na vlastné náklady v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku uverejnenie ospravedlnenia v týždenníku P. X D. v lehote stanovenej v súlade s § 160 O.s.p., ktorú súd považoval za primeranú na prípravu jeho uverejnenia.

Pokiaľ ide o návrh žalobcu na priznanie zadosťučinenia v peniazoch v zmysle § l3 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka súd sa zaoberal otázkou, či boli splnené zákonom kvalifikované podmienky pre priznanie zadosťučinenia v peniazoch a to, či morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia sa v tomto

konkrétnom prípade javí ako nepostačujúce a či neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere. Pokiaľ ide o mieru, akou bola zásahom znížená dôstojnosť alebo vážnosť žalobcu v spoločnosti a následnú reakciu, ktorú zásah vyvolal v jej rodinnom, pracovnom či inom prostredí, treba poukázať na to, že článok bol publikovaný v jednom z najrozšírenejších spoločenských týždenníkov s celoštátnom pôsobnosťou vychádzajúcom vo vysokom náklade, mal teda širokú publicitu a bol publikovaný koncom mesiaca predchádzajúceho mesiacu december 2001, kedy sa uskutočnili voľby predsedu T. S. K., v ktorých bol žalobca jedným z kandidátov. Vzhľadom

k tomu, že zásah bol spojený so znížením dôstojnosti a vážnosti žalobcu v spoločnosti, zakladá nárok žalobcu domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy súd vychádzal zo skutočnosti, že uvedený týždenník je z hľadiska rozsahu jeho pôsobenia jedným z najdostupnejších zdrojov informácií širokej verejnosti a žalobca bol v uverejnenom článku označený menom a priezviskom, takže počet ľudí, ktorí mohli jeho osobu identifikovať nebol obmedzený. Z týchto dôvodov súd považoval za primeranú výšku náhrady nemajetkovej ujmy s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy i na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, sumu 400.000,-Sk. Vo zvyšnej časti návrh na náhradu nemajetkovej ujmy zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § l42 ods.3 O.s.p. a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, nakoľko považoval neúspech žalobcu v časti týkajúcej sa zaplatenia finančnej satisfakcie za nepatrný neúspech vo vzťahu k úspešnosti vo výroku, ktorým bola poskytnutá morálna satisfakcia v zmysle ust. § 13 ods.1 Občianskeho zákonníka, čím bol v podstate vyriešený základ uplatneného nároku. Trovy konania vo výške 108 490,- Sk pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 22 000,-Sk (2.000,-Sk z návrhu na začatie konania na ochranu osobnosti a 20.000,-Sk - 5 % zo sumy 400.000,-Sk priznanej ako náhrada nemajetkovej ujmy), z odmeny zástupcu žalobcu vo výške 86 740,- Sk/ za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, spísanie návrhu) po 2 700,-Sk, spolu 5 400,-Sk a 2 x 100,-Sk režijný paušál podľa vyhl. č. 240/1990Zb. a z odmeny zástupcu navrhovateľa za úkony právnej služby - účasť na pojednávaní dňa 16.12.2002 vo výške 9 820,- Sk + režijný paušál 100,- Sk, dňa 17.2.2003, 2.7.2003, 24.9.2003, 26.11.2003 vo výške po 9 930,- Sk spolu 39 720,- Sk, dňa 5.5.2003 vo výške 2 482,50 Sk (1/4-ina odmeny, keď pojednávanie bolo odročené bez prejednania veci) + 5 x 128,-Sk režijný paušál + zvýšenie o 19% DPH z odmeny vo výške 9 884,28 Sk podľa vyhl.č. 163/2002 Z.z. a účasť na pojednávaní dňa 28.8.2007 vo výške 10 021,- Sk a dňa 31.8.2007, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo výške 5 010,50 Sk(1/2 odmeny) + 2x režijný paušál po 178,- Sk + zvýšenie o 19% DPH z odmeny vo výške 2 855,99 Sk podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z./ Pri určení hodnoty jedného úkonu právnej služby súd vychádzal jednak z neurčitej hodnoty - požadovaného ospravedlnenia a jednak z hodnoty určitej - priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 400.000,-Sk vždy podľa aktuálneho znenia Vyhlášky MS SR o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

- skutkovým zisteniam,

- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),

- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).